

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Paredes Jaramillo Kerly Natasha, reprezentată de avocatul Grițco Pavel,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Paredes Jaramillo Kerly Natasha împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 11 martie 2026 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 3ra-509/26
NR. PIGD 2-25075164-01-3ra-27072026)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru – jud. Gh. Mîțu
Curtea de Apel Centru – jud. V. Sîrbu, L. Bagrin, A. Cașcaval

30 septembrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Paredes Jaramillo Kerly Natasha, reprezentată de avocatul Grițco Pavel,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,
Gheorghe Stratulat,
Ana Cucerescu, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. În data de 28 mai 2025, Paredes Jaramillo Kerly Natasha, reprezentată de avocatul Grițco Pavel, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, solicitând anularea deciziei nr. 1048/25/DAA din 18 aprilie 2025, emisă de Direcția regională Centru a Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne și obligarea Direcției Azil și Integrare a Biroului Migrațiune să emită actul individual favorabil cu privire la acordarea unei forme de protecție reclamantei Paredes Jaramillo Kerly Natasha în Republica Moldova.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, prin Decizia nr. 1048/25/DAA din 18 aprilie 2025 emisă de Direcția regională Centru, a fost decisă neacordarea lui Paredes Jaramillo Kerly Natasha a protecției umanitare conform art. 19 al Legii nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, decizia i-a fost comunicată la 07.05.2025.

3. A menționat reclamanta că s-a născut în orașul Santo Domingo, Ecuador, este cetățeană ecuadoriană, dar a fost nevoită să părăsească țara de origine împreună cu copiii săi din cauza amenințărilor primite din partea unei grupări criminale locale.

4. Astfel, a comunicat că familia reclamantei deținea o mică afacere de livrare a buteliilor de gaz. La un moment dat, familia reclamantei a fost abordată de către membrii unei grupări criminale locale care au solicitat 20 000 de dolari, ca taxa de protecție.

5. A indicat reclamanta că nu s-a adresat autorităților de poliție din Ecuador din cauza corupției și a legăturilor cu grupările criminale. De asemenea, a invocat că a solicitat protecție în Republica Moldova deoarece îi este teamă pentru viața sa și a

copiilor săi, existând riscul real de persecuție și vătămări grave în cazul returnării în Ecuador.

6. A mai susținut reclamanta că deși a relatat aceste circumstanțe în cadrul interviului desfășurat la Inspectoratul General pentru Migrație, autoritatea publică pârâtă a respins cererea fără a efectua o analiză individuală și minuțioasă, contrar informațiilor furnizate de rapoartele organizațiilor internaționale credibile.

7. În același sens, reclamanta a invocat rapoartele Departamentului de Stat al SUA, Human Rights Watch, Amnesty International și Freedom House, care confirmă existența violenței generalizate, a criminalității organizate, a corupției instituționale și a încălcărilor grave ale drepturilor omului în Ecuador.

8. Reclamanta a invocat că nu este de acord cu Decizia nr. 1048/25/DAA din 18 aprilie 2025 a Inspectoratului General pentru Migrație, prin care a fost respinsă cererea de azil, deoarece prin aceasta se încalcă prevederile Codului administrativ și ale Legii nr. 270 privind azilul, subliniind că autoritatea nu a respectat principiul supremației dreptului, obligația de motivare și nici regulile privind aprecierea probelor.

9. Totodată, s-a invocat că Inspectoratul General pentru Migrație nu a aplicat beneficiul dubiului prevăzut de art. 44 din Legea nr. 270, deși declarațiile reclamantei au fost coerente, plauzibile și conforme informațiilor din țara de origine. Reclamanta a depus toate eforturile rezonabile pentru a-și susține cererea de azil și că există motive serioase și întemeiate de a crede că în cazul returnării în Ecuador, ar fi supusă unui risc real de vătămări grave, inclusiv tratamente inumane sau degradante, din partea grupărilor criminale tolerate sau susținute de autoritățile statului.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

10. Prin hotărârea din 27 noiembrie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea înaintată de Paredes Jaramillo Kerly Natasha împotriva Inspectoratului General pentru Migrație a MAI cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

11. La data de 09 decembrie 2025, avocatul Grițco Pavel, acționând în interesele lui Paredes Jaramillo Kerly Natasha, a înaintat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 27 noiembrie 2025, iar la 14 ianuarie 2026, a fost depusă motivarea cererii de apel prin care a solicitat, casarea actului judecătoresc contestat și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

12. Prin decizia din 11 martie 2026 a Curții de Apel Centru, a fost respinsă cererea de apel depusă de Paredes Jaramillo Kerly Natasha, reprezentată de avocatul Grițco Pavel, și s-a menținut hotărârea din 27 noiembrie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

13. Curtea de Apel a reținut că, în speță, obiectul controlului judecătoresc îl constituie decizia nr. 1048/25/DAA din 18 aprilie 2025 emisă de Direcția regională Centru a Inspectoratului General pentru Migrație, prin care a fost respinsă cererea de azil.

14. Totodată, obiect al examinării îl constituie și pretențiile subsecvente ale reclamantului privind posibilitatea acordării protecției umanitare în conformitate cu art. 19 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.

15. Instanța de apel a notat că prima instanță just a concluzionat despre netemeinicia acțiunii, dispunând respingerea acesteia, soluția fondului având la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită.

16. Instanța de apel a remarcat că, circumstanțele învederate de către reclamantă/apelantă în cererea privind acordarea protecției pe teritoriul Republicii Moldova, nu constituie temei real și întemeiat pentru admiterea și satisfacerea acesteia, or, s-a constatat că situația de fapt prezentată de acesta nu întrunește elementele constitutive ale actelor de persecuție, astfel cum sunt definite de legislația națională în materie. Sub același aspect, examinând motivele referitoare la părăsirea țării de origine și la solicitarea protecției internaționale, instanța de apel a reținut că autoritatea publică pârâtă/intimată a concluzionat în mod corect că solicitantul nu a indicat nicio acțiune concretă îndreptată personal împotriva sa.

17. Instanța de apel a menționat că, apelanta a indicat drept motiv principal al solicitării de azil dorința de a fi în siguranță inclusiv din cauza imposibilității statului de origine să o apere, Completul subliniază că din lucrările dosarului nu rezultă existența unor probe clare din care să rezulte că aceasta s-ar fi adresat autorităților competente din Ecuador în vederea obținerii protecției statului, iar acesta ar refuza-o sau ar întreprinde alte măsuri care să-i agraveze situația.

18. Cu privire la situația de risc, urmărită în contextul solicitării acordării unei forme de protecție în privința lui Paredes Jaramillo Kerly Natasha, instanța de apel a reținut că apelanta nu a demonstrat faptul că plecarea sa din țara de origine ar fi efectul unor acțiuni de intimidare și/sau persecuție din partea grupării criminale, nu a demonstrat prin probe că a fost persecutată și că este urmărită de subiectul criminal.

19. Astfel, apelanta nu a demonstrat nici inacțiunea autorităților statale, nici existența unor acte de persecuție îndreptate împotriva sa ori a membrilor familiei sale, și nici existența unui risc real de a fi supusă unor vătămări grave din partea autorităților statului de origine.

20. În opinia instanței de apel, Paredes Jaramillo Kerly Natasha nu a demonstrat faptul că plecarea sa din țara de origine ar fi fost rezultatul direct al unor acțiuni de intimidare și/sau persecuție din partea membrilor grupării criminale.

21. Or, în detrimentul obligațiilor sale procedurale, solicitanta nu a demonstrat temeinicia solicitărilor sale, iar, aspectele expuse atât în cererea de chemare în judecată, cât și în cererea de apel, poartă un caracter general, în raport cu Paredes Jaramillo Kerly Natasha, nefiind constatate temeri bine întemeiate și justificate de a fi persecutat, iar cele invocate de către solicitant, nu constituie acte de persecuție așa cum este reglementată în legislația națională, fapt ce duce la neimpunerea examinării a elementului obiectiv.

22. De asemenea, deși în cadrul interviului apelanta a susținut că autoritățile din țara de origine nu au competențe suficiente de a soluționa problemele vizate, inclusiv problema ei personală, în procesul examinării cauzei s-a constatat că Paredes Jaramillo Kerly Natasha a părăsit teritoriul Ecuadorului în mod legal cu pașaportul național de călătorie, însoțită de copilul său minor. Astfel, se constată că apelanta a părăsit țara de origine în mod legal, având interacțiuni directe cu autoritățile de stat, ceea ce sugerează că nu i-au fost restricționate drepturile de liberă circulație de către autoritățile din Ecuador, respectiv dacă ar fi existat probleme cu autoritățile din Ecuador, cum ar fi persecuția sau urmărirea de către organele de drept, acesta nu ar fi putut părăsi teritoriul acestui stat în mod legal.

23. Respectiv în condițiile date, aceasta se bucură în continuare de protecția autorităților naționale de stat.

24. Cu referire la argumentele apelantei despre temerile bine întemeiate de a se reîntoarce în țara de origine, este de menționat că statutul de refugiat nu este determinat doar de simpla existență a unei stări de spirit a celui în cauză, ci și de situația obiectivă pe care se bazează aceasta. Termenul de: „temeri bine întemeiate”, conține atât un element subiectiv, cât și unul obiectiv, iar pentru determinarea existenței unei temeri bine întemeiate trebuie luate considerație ambele elemente.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

25. La 10 iulie 2026, Paredes Jaramillo Kerly Natasha, reprezentată de avocatul Grițco Pavel, a declarat recurs, completat ulterior, împotriva deciziei din 11 martie 2026 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului și casarea integrală a deciziei cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

ARGUMENTELE RECURSULUI

În motivarea recursului, Paredes Jaramillo Kerly Natasha, reprezentată de avocatul Grițco Pavel,, a susținut că instanța de apel a aplicat eronat prevederile legale relevante și a omis examinarea detaliată a circumstanțelor esențiale ale cauzei, astfel că concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

26. Consideră recurentul că, instanța de apel în lipsa unui suport probatoriu concludent și fără argumente certe, a respins cererea de apel fără a se expune asupra tuturor aspectelor de drept și de fapt ale litigiului.

27. Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale.

Prin referința din 29 iulie 2026, Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția Azil și Apatridie, a solicitat respingerea cererii de recurs depuse de Paredes Jaramillo Kerly Natasha, reprezentată de avocatul Grițco Pavel, ca fiind nefondată.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

28. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

29. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen”

30. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea

recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

31. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) Codul administrativ prevede că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată atestă că decizia motivată a fost notificată reprezentantului recurente Paredes Jaramillo Kerly Natasha, avocatul Grițco Pavel, la 28 mai 2026, iar recursul a fost depus la 10 iulie 2026, cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

32. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

33. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

34. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în cererea de recurs, nu relevă temeiuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurente la

soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

37. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

38. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

39. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

40. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

41. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor

respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmers c. Suediei* 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

42. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Paredes Jaramillo Kerly Natasha, reprezentată de avocatul Grițco Pavel.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Diana Stănilă

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ana Cucerescu